

Missatge del prelat

19-III-2026

CAMÍ CAP AL
CENTENARI
2028/30

Estimadíssims, que Jesús em guardi les filles i els fills!

Està tot fet i tot per fer. També en el camí de preparació per al Centenari de l'Obra que estem recorrent, aquesta frase tantes vegades meditada per sant Josepmaria ens ha guiat. Tot fet, perquè Déu va inspirar l'Obra al nostre Pare; tot per fer, perquè sempre ens obre nous horitzons en fidelitat a l'origen.

Avui celebrem la festa de sant Josep, patró de l'Església universal i de l'Obra. El nostre fundador el solia anomenar ***el meu pare i senyor*** i el recordava com ***l'home del somriure permanent i l'encongiment d'espatlles***. En podem aprendre molt d'ell! Com a model i intercessor, ens ajuda a transitar la vida, amb les seves clarors i ombres, penes i alegries, i a mantenir el cor ple de desitjos d'amor i de fidelitat.

Gràcies a sant Josep, torno a parlar-vos del Centenari de l'Obra. El 10 de juny del 2021 us vaig informar que la celebració duraria els cinc-cents dies que van del 2 d'octubre del 2028 al 14 de febrer del 2030, com a expressió d'unitat: dones i homes, laics i sacerdots. També us deia que s'havia constituït un comitè per pensar en els preparatius i organitzar un procés per recollir suggeriments, que ens ha permès experimentar, una vegada més, allò en què insistia tant monsenyor Xavier: l'Obra està a les nostres mans. Vull agrair al comitè i a tots i a totes l'interès i la participació en aquestes tasques.

Com sabeu, les últimes assemblees regionals van tenir com a tema el "Camí cap al Centenari". En considerar aquest veritable cor de veus de gairebé setanta països, dono gràcies a Déu per l'esperit d'unitat i fidelitat, fonament de la renovació apostòlica i espiritual permanent que volem viure per donar resposta a les cruïlles de cada època. Joves i gent gran, membres de l'Obra, cooperadors, amics i moltes persones que van formar part de l'Obra en algun moment de la seva vida, us heu aturat a considerar com encarnar avui, amb una fidelitat dinàmica, l'esperit que sant Josepmaria va rebre de Déu per servir

l'Església. Una consideració agraïda del passat, acompanyada d'un examen humil, i una mirada esperançada del futur és el que us voldria transmetre en aquest missatge per viure, junts, el Centenari.

En les vostres aportacions han ressonat amb especial força tres àmbits de la nostra existència al mig del món: la família, el treball i la formació. En llegir les vostres reflexions sobre la família, es nota un desig renovat que cada llar sigui una veritable «Església domèstica», reflex de la llar de Natzaret. De la mateixa manera, heu subratllat que el treball no és només una tasca humana, sinó un àmbit de trobada personal amb Jesucrist. Els canvis permanents en les realitats professionals i socials ens interpel·len per trobar la manera que l'Evangeli impregni el sentit del treball i contribueixi a humanitzar —i, per tant, cristianitzar— les relacions laborals i totes les formes de treball, i transformar la tasca quotidiana en un servei generós i ple de sentit. La formació que rebem és un impuls per configurar-nos amb Crist i vivificar el món des de dins.

En els propers anys es continuarà aprofitant aquest material valuós, que condensa les il·lusions i les necessitats de tothom. La situació de l'Església i de la societat és alhora entusiasmadora i delicada, i comprovem que la gràcia de Déu continua actuant. L'Obra, com a part de l'Església, no és mai aliena a les vicissituds d'aquest món. Més enllà del procés d'adaptació dels Estatuts —que va començar fa gairebé quatre anys, i continua en estudi a la Santa Seu—, tenim reptes i oportunitats abundants per servir l'Església com vol ser servida avui.

Concretament, recorrerem aquest camí amb agraïment a Déu en veure com creix el nombre de persones que el busquen i que participen en els mitjans de formació, les conversions que el Senyor suscita gràcies al tracte d'amistat i les noves iniciatives apostòliques. Tota aquesta vitalitat és ocasió de reconèixer l'acció de Déu, de qui procedeixen els fruits, i el lliurament dels molts fills i filles meus —germans vostres— que han donat la seva vida pels altres.

Alhora, en aquesta etapa de continuïtat, no falten reptes, d'acord amb els que travessen tots els cristians. Per exemple, en la majoria de les regions es noten les dificultats perquè els joves percebin la bellesa de la crida al celibat apostòlic. D'altra banda, amb el pas del temps, haurem d'abordar la dificultat del relleu de la gent gran, laics i sacerdots. Això farà necessari buscar, en cada regió, noves maneres de continuar complint la nostra missió. Aquesta situació requerirà — com s'ha assenyalat de manera unànime en les assemblees regionals — un enfocament prioritari en la labor apostòlica amb joves i un protagonisme genuí dels supernumeraris: continuar millorant la seva formació perquè tots estiguem en primera línia en aquest apostolat capil·lar, oberts en ventall.

Han passat gairebé cinc anys des d'aquell primer missatge que us vaig adreçar sobre el Centenari, i ens apropem a la celebració. D'acord amb l'Assessoria Central i el Consell General, us proposo que ens preparem espiritualment per a aquest moment meditant l'exemple dels primers cristians: homes i dones de tota condició i origen que van donar testimoni de la fe en Jesucrist fins a transformar la societat. El nostre Pare recordava que ***si es vol buscar alguna comparació, la manera més fàcil d'entendre l'Opus Dei és pensar en la vida dels primers cristians. Vivien profundament llur vocació cristiana; buscaven seriosament la perfecció a la qual estaven cridats pel fet, senzill i sublim, del Baptisme. No es distingien exteriorment dels altres ciutadans*** (*Converses*, núm. 24).

Amb aquest teló de fons, desitjaria que en els anys vinents consideréssim amb més profunditat alguns aspectes centrals de l'esperit de l'Opus Dei, que sant Josepmaria va sintetitzar en frases i expressions que coneixem i que per a nosaltres constitueixen un do i una tasca. El 19 de febrer passat, en una trobada amb sacerdots, Lleó XIV ressaltava les paraules de Jesús a la dona samaritana: *Si*

sabessis quin és el do de Déu (Jn 4, 10). I comentava el Papa: **El do, com sabem, és també una invitació a viure una responsabilitat creativa (...).** Amb la nostra creativitat i els nostres carismes, estem cridats a col·laborar amb l'obra de Déu. En aquest sentit, són il·luminadores les paraules que l'apòstol Pau adreça a Timoteu: ***et recomano que procuris de revifar el do de Déu que has rebut*** (2 Tim 1, 6).

Revifar el do de Déu és el que volem fer especialment aquests anys entrants. Concretament, entre el 2 d'octubre del 2026 i el 2 d'octubre del 2027 suggereixo aprofundir en la idea de *ser contemplatiu enmig del món*, amb la qual el nostre Pare condensava molts elements de l'esperit de l'Opus Dei: la filiació divina, la Missa com a centre i arrel de la nostra existència, el valor de la vida ordinària i la bellesa de descobrir aquest «quelcom diví» amagat en les realitats més comunes del treball, la família i la vida ciutadana.

L'any vinent, fins al començament del Centenari el 2 d'octubre del 2028, desitjaria que tinguéssim més presents els ensenyaments de sant Josepmaria sobre *l'amistat i la confiança*, i que cadascuna i cadascú fos per als altres **Crist que passa**, i descobrir-lo també en els altres. En la nostra vocació, l'amistat és el lloc privilegiat d'evangelització, ja que en els llaços d'amistat compartim l'Evangeli de cor a cor.

Finalment, del 2 d'octubre del 2028 al 14 de febrer del 2030 us convido a meditar sobre *el treball*, des de la *secularitat*, a partir del pensament de sant Josepmaria: ***Santificar el treball, santificar-se en el treball i santificar els altres amb el treball***, inspirant la transformació del món segons el cor de Jesús. El missatge de sant Josepmaria sobre el treball adquireix un valor particular quan la idea mateixa de treball com a lloc de santificació està qüestionada, i en vista dels canvis tecnològics i culturals, que influeixen decisivament sobre les persones. En aquest context, amb la gràcia de Déu i el nostre exemple, malgrat les nostres limitacions i

defectes personals, molts trobaran Crist en les seves vides, i les ompliran de sentit.

Durant els anys vinents, ens prepararem espiritualment considerant aquests tres ensenyaments centrals de sant Josepmaria, amb el desig de servir millor les persones que ens envolten, l'Església i tota la societat. El nostre Pare veia les seves filles i fills com a «sebradors de pau i d'alegria». Desitgem fer realitat aquest somni.

Continuem resant per aquestes intencions, en sintonia amb l'exhortació perenne del nostre Pare: ***Des del començament de la nostra Obra, no m'he cansat d'ensenyar el mateix: l'única arma que posseïm és l'oració, resar de dia i de nit. I ara us torno a repetir el mateix: reseu!, reseu!, que fa molta falta*** (Carta 28.III.1973, núm. 5).

La vida de sant Josep es va centrar a contemplar, estimar i cuidar Jesús i Maria, des de la seva condició de pare de família i treballador a Galilea. Li demanem que ens acompanyi en aquest camí cap al Centenari.

Com és natural, també en aquest context, ens unim sincerament a l'oració del Sant Pare per la pau al món, ple de tanta guerra i destrucció en nombrosos països i pobles, i procurem ser en el nostre ambient instruments de pau. Que Jesucrist, Príncep de la Pau, s'apiadi d'aquest món nostre, que la seva gràcia consoli els que pateixen i que transformi l'odi de molts cors en sentiments d'amor i de perdó.

Amb tot l'afecte us beneeix

El vostre Pare

Fernando

Roma, 19 de març de 2026